въ какъвъ то начинъ на сарнятъ. Нечто стигнахме на (Бразилия) тамо ме чакаше единъ мой съотечественикъ, търговецъ на ливертулъ, настанетъ отдавна въ рио Жанейро. Той благороденъ мой съгражданинъ щомъ се научи отъ нѣкой корабенъ капитанъ за мене и що ми станало мене, дошелъ тозъ часъ да ме посрещне и ме заведе у дома си. Благородната му съпруга и двете ми дъщери ме приеха въ дъ въ радостно и почти цѣлъ мѣсецъ имъ бѣхъ гостъ. Послѣ имъ поблагодарихъ за гостолюбието имъ и приехъ имъ се да ми стоятъ да се заловя аз на нѣкаква малка работица за да си изкарвамъ прѣхраната. Единъ отъ мои съотечественикъ ме посъвѣтова да взема подъ наемъ въ градъ тъ малка една къща и да стана търговецъ, а за стока, каза той, ще ми дава на вѣра и то евтино за да ми дава ръка да могъ и азъ да се прѣпродавамъ съ печалба. И единъ съ помощ та на благорийтъ мой съотечественикъ отворихъ малъкъ единъ дюкенецъ съ разни стоки и работата ми тръгна добрѣ напрѣдъ, щото слѣдъ нѣколко мѣсеца азъ разполагахъ съ своя главица отъ хилядарева. Това ми даде поводъ да се поблавя повечко въ Бразилия, като чрезъ дасе завърна на бащина та си съ малко пари. И подиръ такъвъ единъ рѣшенъ за дъхрабрость отъ да пишя на родители мѣ си такъвъ единъ писмо.

X

Възлюбени мои родители

Отъ шесть мѣсеца на сами се намирамъ въ рио Жанейро, дѣто съ помощ та на нѣкои добри човѣци отворихъ си единъ дюкенецъ и благодаря бога, който ~~ми~~ благослови ~~да ми върви работата~~ работата ми и оставамъ днесь ~~на добрѣ~~ добрѣ. Но колкото и да съмъ ~~оставамъ днесь~~ добрѣ ~~на добрѣ. Ала колкото и да съмъ пресрѣщнатъ~~ ~~въ бедствия, колко~~ ~~добрѣ~~ не могъ да ~~днесь колко годи~~, ~~тази ~~ ~~нѣкъ~~ кажа че съмъ щастливъ, защото ми е много трудно и мъчно, като си мисля че съмъ нещастенъ родители мѣ си и сега се намирамъ далечъ отъ тѣхъ. А какво ще кажа бащина обичъ и мойчина това мислихъ да го разберъ въ сала на Марокко, дѣто бѣхъ робъ около една година у единъ варваринъ господиръ. ~~Но~~ Днесь се утѣшавамъ ~~и~~ ~~мисли~~ и мисли, че тежкий мъ и окаянъ животъ, който помнихъ въ Марокко, бѣше за мене нѣкакъ наказание ~~нѣкоѣ~~ ~~ми се~~ ~~наложено~~ наложено ~~мой~~ отъ бога, защото съ ~~бѣ~~ бѣдне на ~~послушахъ~~ послушахъ родители мѣ си а ~~на~~ ~~мой~~ за напрѣдъ ~~въ~~ вѣрвамъ че богъ ще ме има подъ свое покровителство и ще ме удостои да се видя съ любезни мѣ си родители. И надѣвамъ се че слѣдъ нѣколко годинъ ще мога